

عنوان مقاله:

ساحت عقل در نگاه اشاعره

محل انتشار:

فصلنامه فلسفه دین، دوره 16، شماره 2 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسنده:

سیدمحمد رضا حسینی - دانشیار گروه تاریخ، تمدن و ادیان، دانشگاه پیام نور

خلاصه مقاله:

از آنجایی که نگاه فرق اسلامی درباره گستره عقل بشری در شناخت دین گوناگون است. این مقاله بر آن است تا در جهت پاسخ به این پرسش ها که آیا اشاعره بر افکار ظاهرگرایانه خود باقی ماندند؟ یا عقل را ابزاری برای شناخت دین می دانند؟ مبانی فکری و نظری آنها از نظر عقل را بررسی و در نهایت این نتیجه را به اثبات رساند که: با وجود نگاه سنت گرایانه اشاعره نسبت به عقل (که بر اساس آن نقل را مقدم بر عقل می دانند و توجه خود را به ظواهر قرآن و احادیث معطوف کرده اند) به این مفهوم نیست که از توان عقل برای فهم دین بهره نمی برند و سخت با آن مخالفند؛ مطابق این نظریه، اشعری که سال ها بن مایه تفکرات کلامی خود را با تکیه بر عقل اندیشمندان ارائه می داد، چگونه می تواند به طور کامل عقل را از ورطه اندیشه های خود کنار گذارد و با آن به مخالفت برخیزد؟! بدین جهت ایشان در مسائل دینی و کلامی، مانند قدیم بودن قرآن، شفاعت، نصب امام، به دلیل عقل و در بسیاری از موارد، قائل به تفصیل شده اند که در آثار اشعری و پیروانش همچون غزالی و فخر رازی مشهود و گواه این مدعاست.

کلمات کلیدی:

اشاعره، اهل حدیث، عقل، معتزله، نقل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1740655>

